

Но и пакъ всесилна!
Вселениж поклащашъ,
Сичко прѣобращашъ;
Земя та раздигашъ
И небе-то стигаашъ.
Нищо дарба немашъ
Пакъ звѣзды-тѣ снемашъ!
Радвай са пѣрице,
Всемогуца царице!

Ты патрицы прогласявашъ,
Ты владицы възвышявашъ,
Ты попове осветявашъ,
Ты безумны умжарявашъ,
Ты старицы подмладявашъ,
Ты и грозны разкрасявашъ;
Ты си дѣтъ свѣта управляашъ.
И какво ты не направляашъ?
Роденныя за мотыка
Поставяшъ го ты владыка
Направляшъ го и патрика.
Недостойныя чрезъ тебя
Выши длѣжности обсебя.
Сичко съ тебъ са лесно върши
И за туй та сѣкй търси.